

LAURIAN LODOABĂ

CRATERE

Colecția *Poesis*

Pe coperta I:
ALFRED SISLEY,
Podul și morile din Moret, vara

© EDITURA ANTHROPOS, 2007
All rights reserved
SC ANTHROPOS SRL
TIMIȘOARA
ROMÂNIA

Toate drepturile pentru actuala ediție
aparțin Editurii Anthropos.
Reproducerea neautorizată a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
se pedepsește conform legii.

ISBN 978-973-7985-63-7

Printed in Romania

LAURIAN LODOABA

CRATERE

Poeme

ANTHROPOS

3

ENGRAME

PLANETĂ

Necunoscută –

acoperită de zăpezi
uitată
sub cenușa solstițiului

LA PUȚIN TIMP DUPĂ...

Suntem cărți de vizită –

cei care vin
le-aruncă-n uitare

* * *

Câmpul de căpșuni din Hyde Park
atât de verde
de parcă
l-a uitat toamna

* * *

Pasărea cardinal stacojie –
precum răsăritul
tăcută

PE MALUL APEI

lui Florian

Lumina hipnotică a lacului
gâtuită de tăișul
trestiei

verdele închis
de pe spinarea știucii
țesut din mătasea broaștei –

și eu care speram
ca fiul meu
să devină pescar

* * *

Fluviul –

strigăt de moarte
hotar între cei care vin
și cei care pleacă

BIVUAC

Păsări de pradă

prin pânza de cort
focul evadează ca un străin
în pădurea de ceață

LAOKOON

Se-nlănțuie
în jurul gleznei dezvelite
ca șerpii

* * *

Furtuni zăpezi
te-au întărit de-acum

tot mai singură
nu poți fi alungată
din visele străine

* * *

Ca pe-o mireasă la altar
însoțești iarna

JOURNEY TO ATLANTIS

Orcas
sub un soare incandescent –
balenele ucigaşe
starletele
ultimei reprezentăţii a zilei

(lângă luciul apei
camere de luat vederi
vânzători ambulănţi
tartorii acestei panorame abjecte)

* * *

Sunt rodul tău –

precum sevele primăvăratice
copilăria
urcă încă o dată în mine

CREPUSCUL

Seară
stinsă într-un asfințit
pe care nu mă îndoiesc
că l-am mai văzut
undeva

PEISAJ

Păsări sălbatice
executând lupinguri
nu departe de parc –

pe râul înghețat
sloiuri de gheață

* * *

Fără să întreb
cine au fost
ce au făcut
cât au stat
pe coaja asta de nucă

* * *

Făclii din bambus
aprinse sub cireș
se zbat să iasă
la lumină

SANCTUAR

Potop de neofiți
năpădesc locul
precum larvele pe câmp
primăvara

* * *

Toamnă –

încă un anotimp dispărut
în goliciunea copacilor

CRATER

Prăpastie luminoasă
unde apa îmbrățișează
pământul

* * *

Frigul din mine

nori sfâșiați
de un soare plâpând
printre flori frânte

PEISAJ NOCTURN

Când dorm îmi repet
propria moarte
trezindu-mă am deziluzia
reînvierii până când
repetiția
nu-și mai are rostul

* * *

Frunzele s-au topit în cădere –

soarele se prelinge spre apus
ca un copil din leagăn

EPILOG

Sunt întinzătorul de corzi
pe marginea unui teren imaginar
împărțit între mine
și un fluture
multicolor

MĂNUȘA DE LUFĂ

Mănușa de lufă

Motto:
*Die Dichter
Wohnen uber dem Fluge
Des Vogels*

(HÖLDERLIN)

Am alergat prin trestiile
agățate de luna plină
să-ți caut urma
pașilor nesiguri –
mă vei înțelege
târziu
când sângele meu
va fi topit
în mirosul de fân –
voi veni la tine
prin cenușa amurgului
și vei înțelege
că te-am vizitat
(pentru ultima dată)
fără să sun de trei ori
la o sonerie idioată
și să-ți aduc mănușa de lufă
de pe-o mână ridată
în semn de rămas bun.

EX NIHILO

Mă disprețuiesc
că te-am iubit
în acest neant.
Nu mai e mult
până vom aparține
trecutului.

ZĂPEZILE DE ALTĂDATĂ

E iarnă și nu e
părinții își plimbă
copiii cu sania
pe trotuarul uscat
micuții se bucură
acompaniați de scârțâitul
săniuței
bunicii sunt triști
că nu le pot arăta
nepoților zăpezile
de altădată
copiii sunt veseli
și mimează că se bat
cu bulgări imaginari de zăpadă

VIZITATORUL

Glontele nu m-a nimerit
am simțit gustul fad de pământ
i-am lăsat în urmă pe morți
mi-era totuna dacă exist
dacă nu –

dacă vizita mea
s-a încheiat

ERUPȚIE ECTOPICĂ

Am pus sămânță
de lămâi
în pământul de scorbură
l-am așezat grijuliu
într-un ciob de lut
sub lumina filtrată
ce cădea ca o acuarelă
pe pervaz

în fiecare zi mă uitam
nu vedeam decât o ridicătură
de pământ negru
cu miros de pădure
până-ntr-o zi
când un verde-palid
a erupt ectopic –

așa l-am privit
în fiecare dimineață
când tânăra plantă
își scâldea frunzele
în ochiul palid
de sticlă

aşa l-am privit :

lămâiul a crescut
ne-am mutat

PERGOLA CU ZORELE

Cine îmi va da bună dimineața prin pâlniile deschise de un albastru regal, cine le va mai salva din menghina crudă și arzătoare a unui iulie biciuitor de cald? Străinii?

Odată cu pergola frântă, vara s-a scufundat în craterul anotimpului următor, crochiu floral, adormit sub pleoapa dimineții.

Cît de mult îmi lipsesc zorelele cățarate pe arcul metalic, în formă de semicerc, sub care treceam în fiecare dimineață.

Sub nevăzute lovituri, vântul de seară le-a frânt, ploaia continuă să le lovească, culcate la pământ.

Zorelele albastre au șerpuit printre făclii de bambus mutate pe un cer pustiu, înconjurat de ape.

Acum corăbii negre mă trec printr-un tunel de fum.

ÎN AȘTEPTARE

Hornuri înnegrite de fum
atârână
din deșertul celest
în vârfuri de calcane.

RUGA

M-am rugat să curme durerea
M-am rugat sub cerul senin
Să cadă râuri de stele
Și cel bun să urce în nevăzut –

Sunt pregătit să mor
Ce mai aștepți
Doamne
Ți-am dat sângele meu
Cotropit de boală
Ți-am dat toată puterea mea
Secătuită de suferință
Nu am avere
Tot ce am avut
A fost sănătatea mea
Acum sunt un deșeu
Ce abia respiră
De ce nu te-nduri
Să-mi iei suflarea
Să-mi iei chinul când
Oasele îmi trosnesc
De durere

Nu vezi

Sunt o stafie
Cu ochii de ceață
Rugați-vă pentru mine
Eu nu mai am putere
S-o fac
Și duceți-mă sub dealul mare
Să simt mirosul ierburilor
Din toamna care pentru mine
Va -ntârzia să vină
Rugați-vă să mor
Căci nu mai pot
Să aud lava de lacrimi
Șerpuind pe zidurile-nalte
În care tu, Doamne,
Mă ții
Provizoriu
Ostatec.

* * *

Am îngenuncheat în asfințit
cuprins de neputință
în fața ta Doamne
dar ruga mea
a rămas prăfuită
în aerul rece al dimineții
pe limba coclită de clopot
picură sânge din palmele lui
și zidurile încep să crape
în goana de a-l regăsi
printre ierburile verzi de-acasă
sunt părăsit
la marginea cerului
unde credeam că ne vom reîntâlni
în giulgiuri albe de mătase
și fiecare dintre noi
va spune
cea mai tristă poveste
care ne-a adus aici.

ÎNCĂ O FRONTIERĂ

Nu mai e nimic
din mine acum
totul a dispărut
într-un sertar

STATUI

M-am reinventat –

supraviețuiesc
în jungla de betoane
și Bluetooth-uri
gata să-ntâmpin
o lume fără rost
fără ticuri

* * *

M-ai părăsit, Doamne –
credul pământean
ce încă respiră!
Unde sunt adevărații oameni
i-ai dus în ceruri
pe funii de pulbere albă
i-ai îngropat sub mesteceni
secerăți de păuni.
Unde sunt adevărații oameni
când oxigenul e tot mai scump
reptila bipedă
vânează diurn
o specie rară
cade mereu în capcane
întinsă de cameleonii
nocturni.

VIS MONOCROM

Acum sunt ramură din tine
și orice creangă ți se taie
îmi sângerează-n suflet
o ultimă iubire din vară

FOCUL DE TABĂRĂ

În amfiteatrul verde
aprend un foc de tabără –
Din stele
tinere fete
se dezbracă
și își aruncă
blue-jeanșii
în foc –
fețele lor
ard pe coaja de lună
printre scânteii
corpuri lascive
și goale
dispar în scrum
focul de tabără
ajunge la stele
plete de argint
într-o cascadă
alunecă într-un sărut
pe mușchiul verde
pictat de lună

* * *

Nu pot măsura suferința :

aș putea să mor
la atingerea
primului fulg de zăpadă

ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT

Tristețea va domni mereu
eu așa poate m-am născut
dintr-o oază de tristețe
am ajuns într-un implacabil destin
viața între prezent și plus infinit
între cer și pământ
incendiul sângelui
naște o nouă oază.

MARCĂ

Game over mi-am zis –

și visam levitând secera și ciocanul
din dormitorul de campanie

PROCES-VERBAL

Urmăritori
urmăriți
de timp –

așa am ajuns aici

* * *

Cireșe cad
în liniștea de oază
din grădină

PURPLE HASE

Ceață nepământească
în șaua apusului

* * *

Mă voi reîntoarce
până când voi hrăni pământul
precum putreziciunea
fructului

ÎNTOARCEREA LUI MONTEZUMA

În potcoava de ceață
clocotește stirpea lui Montezuma –
puțin mai departe
iubita lui
dispare într-o rouă albastră

CUPRINS

ENGRAME

Planetă

La puțin timp după...

*** (Câmpul de căpșuni)

*** (Pasărea cardinal)

*** (Pe malul apei)

*** (Fluviul)

Bivuac

Laokoon

*** (Furtuni zăpezi)

*** (Ca pe-o mireasă)

Journey to Atlantis

*** (Sunt rodul)

Crepuscul

Peisaj

*** (Fără să întreb)

* * * (Făclii din bambus)

Sanctuar

*** (Toamnă)

Crater

*** (Frigul din mine)

Peisaj nocturn
*** (Frunzele)
Epilog

MĂNUȘA DE LUFĂ

Mănușa de lufă
Ex nihilo
Zăpezile de altădată
Vizitatorul
Erupție ectopică
Pergola cu zorele
În așteptare
Rugă
* * * (Am îngenuncheat)
Încă o frontieră
Statui
* * * (M-ai părăsit, Doamne)
Vis monocrom
Focul de tabără
Nu pot măsura
Între cer și pământ
Marcă
Proces verbal
* * * (Cireșe cad)
Purple Hase
* * * (Mă reîntorc)
Întoarcerea lui Montezuma

Dat la cules : 1. 11. 2007
Apărut : 2007
Tiparul executat la
SC ARBEIT SRL
TIMIȘOARA
ROMÂNIA